

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Hlušíkem, Ph.D. ve věci

žalobce: **A. S.**
státní příslušnost Republika Uzbekistán

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 8. 2021, č. j. OAM-85/LE-VL17-VL13-2021, ve věci mezinárodní ochrany,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou ze dne 26. 8. 2021 domáhal přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí žalovaného (dále také jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zastaveno řízení o udělení mezinárodní ochrany na podkladě žádosti žalobce ve smyslu § 25 písm. i) ve spojení s § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“).

2. Žalobce má za to, že byl v předcházejícím řízení o udělení mezinárodní ochrany jako jeho účastník zkrácen na svých právech. Podle žalobce byla porušena ustanovení § 3 a § 50 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) a dále § 12 a § 14a zákona o azylu. Žalobce zdůraznil, že při podání nové žádosti uvedl novou skutečnost, a to, že došlo ke zmizení dcery, kdy mu bylo psychologkou porazeno, aby se raději do Uzbekistánu nevracel. Tyto skutečnosti žalobce spojil s událostmi z roku 2006, kdy jako pohraničník odhalil velkou dodávku drog. Opakovaná žádost žalobce tak měla být posouzena jako přípustná. Je sice pravdou, že žalobce skutečnost s odhalením neuvedl při první žádosti, ale to pouze z toho důvodu, že tomuto incidentu nepřikládal velkou váhu, což se změnilo vzhledem k únosu dcery.
3. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout; odkázal na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu a zdůraznil, zvážil přípustnost nové žádosti a dospěl k závěru, že se neobjevily nové skutečnosti ve smyslu zákona o azylu. K okolnosti související s odhalením dodávky drog v roce 2006 žalovaný zdůraznil, že tato událost se stala již v roce 2006 a je důsledkem pouze zavinění žalobce, že tuto skutečnost nezmínil při podání první žádosti. Souvislost s únosem dcery, která se našla nelze považovat za důvodné tvrzení zakládající důvod meritorního přezkoumání žádosti.

Zjištění z obsahu správních spisů

4. Ze správních spisů soud zjistil, že žalobce dne 27. 7. 2021 požádal o udělení mezinárodní ochrany, a to poté, co byl rozhodnutím Policie ČR ze dne 22. 7. 2021 zajištěn za účelem správního vyhoštění. K zajištění došlo poté, co byl žalobce dne 21. 7. 2021 kontrolován hlídkou Policie ČR v Praze, přičemž nedisponoval žádným pobytočným oprávněním. Bylo zjištěno, že žalobce je veden v evidenci nežádoucích osob s platností do 11. 1. 2022. K e své osobě uvedl, že do ČR přijel v roce 2017, již zde žádal o mezinárodní ochranu. Uvedl, že tu již byl tři roky „na azylu“ a před třemi měsíci se starší dcera v Uzbekistánu ztratila, chtěl se vrátit, ale dcera se nakonec našla, nyní je v péči psychologa. Psycholožka žalobci řekla, ať se nevrací. O azyl žádá z toho důvodu, že v minulosti, v roce 2006 odhalil vekou dodávku drog jako pohraničník. Zločinci byli zavřeni, ale v roce 2013 propuštění. Řekli už tenkrát, že žalobce najdou a ublíží mu.
5. Ve správním spise jsou založeny informace o zemi původu, ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Uzbekistánu. Konkrétně se jedná o Informace OAMP: Politická a bezpečnostní situace z 25. 2. 2021 a Informaci MZV ČR o situaci neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti z 21. 4. 2021.
6. Ze spisu také vyplývá, že žalobce již o udělení mezinárodní ochrany požádal dne 10. 2. 2020, o které bylo rozhodnuto žalovaným dne 15. 6. 2020 tak, že mezinárodní ochrana se neuděluje.
7. Dne 5. 8. 2021 byla žalobci dána možnost seznámit se s podklady rozhodnutí, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí či vyjádřit námitky proti zdrojům informací a způsobu jejich využití. Žalobce uvedl, že v ČR není lehký život, ale kdyby se vrátil, byla by jeho situace ještě mnohem horší, protože je sám s dětmi a ekonomická situace je špatná. Doplnění podkladů pro rozhodnutí nenavrhl, žádné další skutečnosti nebo nové informace nepřednesl.
8. Následně dne 6. 8. 2021 rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. Správní orgán zjistil, že žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany je již druhou v pořadí, provedl tedy

srovnání tvrzení v nynější a v předchozí žádosti o mezinárodní ochranu a dospěl k závěru, že žalobce uvádí naprosto stejné motivy odchodu z vlasti a neochoty se vrátit do vlasti. Dospěl dále k závěru, že se neobjevily nové skutečnosti ve smyslu zákona o azylu; k okolnosti související s odhalením dodávky drog v roce 2006 žalovaný zdůraznil, že tato událost se stala již v roce 2006 a je důsledkem pouze zavinění žalobce, že tuto skutečnost nezmínil při podání první žádosti. Souvislost s únosem dcery, která se našla nelze považovat za důvodné tvrzení zakládající důvod meritorního přezkoumání žádosti. Na základě shromážděných podkladů dospěl přitom žalovaný k závěru, že nedošlo k žádné změně v zemi původu v době od doby, kdy byla meritorně posuzována žádost žalobce, která by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu.

Posouzení věci krajským soudem

9. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci soud rozhodl bez nařízení jednání za podmínek § 51 odst. 1 s. ř. s.
10. Krajský soud především dospěl k závěru, že žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu a obstaral si dostatek informací potřebných k vydání rozhodnutí. Shromážděné informace ohledně politické, bezpečnostní situaci a stavu dodržování lidských práv v Uzbekistánu soud považuje za zcela dostatečné a přiměřeně aktuální k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí. Podstatné přitom je, že ani sám žalobce neuváděl žádné relevantní okolnosti, pro které by bylo možno se domnívat, že by v zemi původu žalobce došlo v mezidobí k zásadní změně politické a bezpečnostní situace, která by mohla vést k závěru o existenci nových skutečností ve smyslu § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu.
11. Krajský soud předesílá, že v projednávané věci přezkoumává pouze to, zda byly naplněny zákonné podmínky pro zastavení řízení o udělení mezinárodní ochrany pro jeho nepřipustnost ve smyslu § 10a odst. 1 písm. e) ve spojení s § 25 písm. i) zákona o azylu. Nepřezkoumává tedy, zda žalobcem uváděné skutečnosti jsou tzv. azylově relevantní.
12. V řízení o opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany musí žalovaný podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu zkoumat, zda žadatel neuvedl nové skutečnosti nebo zjištění relevantní pro udělení azylu, které nemohl uplatnit v předchozím řízení (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011 - 96). Platí přitom, že „pokud žadatel neuvedl všechny důvody své žádosti o udělení mezinárodní ochrany, jedná se o skutečnost přičitatelnou pouze jemu, a nelze akceptovat, že by toto neunesení břemena tvrzení mohl zhojit podáním opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany.“, a dále „institut opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neslouží k upřesňování či skutkovému doplňování předchozí žádosti. Jeho hlavním smyslem a účelem je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit postavení žadatele a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího řízení. Zpravidla se přitom může jednat o takové skutečnosti, ke kterým došlo během času“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 6. 2009, č. j. 9 Azs 5/2009 - 65).

13. V citovaném rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011 - 96, dospěl uvedený soud k závěru, že *„odůvodnění správního rozhodnutí o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany proto musí vždy obsahovat zdůvodněný závěr správního orgánu o tom, že 1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, a 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany.“* (shodně argumentoval Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 18. 12. 2013, č. j. 3 Azs 21/2013 - 118).
14. V projednávané věci je zcela zřejmé, že žalobce v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany skutečně identické důvody pro udělení mezinárodní ochrany. Pokud se týče údajných obav spojených s událostmi z roku 2006, souhlasí soud s žalovaným, že bylo věci žalobce, že tuto skutečnost neuvedl již při podání první žádosti, bez ohledu na motivy, proč tak neučinil. Souvislost s únosem dcery je skutečně pouze hypotetická a samotný únos dcery není ani ze strany žalobce důvodem žádosti o mezinárodní ochranu. Podle krajského soudu tedy nebyly naplněny podmínky pro věcné posouzení opakované žádosti.
15. Krajský soud připomíná, že ve vztahu hodnocení bezpečnostní situace správním orgánem Nejvyšší správní soud vymezil ve svém rozsudku ze dne 3. 10. 2017, č. j. 9 Azs 185/2017 - 38, že *„v rozhodnutí o další opakované žádosti musí být alespoň stručně uvedeno, proč k relevantní změně nedošlo a jaké podklady o tom vypovídají.“* Žalovaný požadované hodnocení provedl s odkazem na relevantní podklady, přičemž konstatoval, že v posuzované době ke změně v bezpečnostní situaci v zemi původu stěžovatele nedošlo. Toto hodnocení přitom podle soudu vyhovuje požadavkům uvedeným v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2008, č. j. 5 Azs 55/2008 - 71, podle kterého *„informace o zemi původu musí být v maximální možné míře (1) relevantní, (2) důvěryhodné a vyvážené, (3) aktuální a ověřené z různých zdrojů, a (4) transparentní a dohledatelné.“*
16. Nelze také pominout zjevnou účelovost podané žádosti žalobcem, když je zjevné, že žalobce nerespektoval předchozí výjezdní příkaz a pobýval v ČR bez platného oprávnění k pobytu a o mezinárodní ochranu požádal až po svém zajištění Policií ČR.
17. Za uvedené situace lze podle krajského soudu uzavřít, že žalovaný správně shledal opakovanou žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany jako nepřipustnou.

Závěr a náklady řízení

18. Krajský soud tedy uzavírá, že žalobní námitky důvodnými neshledal, a proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
19. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy výrokem II. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 30. června 2022

JUDr. Petr Hlušík, Ph. D.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.